

[C. F. Sørensen.]

paa Magasiner og Kamre, gik det nok endda, for de skal ikke bruges til andet end til at opmagasineres. De 40 000 Gasmasker skal ikke hænges paa 40 000 Hoveder, som skal gaa rundt og bruge dem. Jeg tænker, at hverken det ærede Medlem for 6te Kreds eller jeg skal have en saadan Gasmaske at gaa med. Disse 40 000 Masker, der anskaffes for saa og saa mange Kroner, skal altsaa lægges paa Hylden i de militære Magasiner, hvor de andre Gasmasker ligger i Forvejen.

Skulde vi nu ikke lade være med at være for højtidelige og tro paa, at hele den Historie skulde betyde noget! Jeg tror, at man saa udmærket godt kan gaa med til Mindretallets Forslag om at vedtage Lovforslaget, saaledes at vi for et Aar sparer disse 2,4 Mill. Kr., og saaledes at vi i et Aar ser, hvorledes Forholdene udvikler sig. Hvis Flertallet saa ønsker det, kan vi derefter bruge de 2,4 Millioner ekstraordinært, som er udskudt for vedkommende Aar.

Jeg kan tænke mig — jeg har selv i Agitationen ude i Landet været stillet overfor et lignende Spørgsmaal —, at det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) eller andre vilde spørge mig: Hvilken Udsigt har den nuværende Regering til at faa Afrustningsforslaget vedtaget i Rigsdagen? Det er et interessant Spørgsmaal — det mener Oppositionen da. Men det er let at besvare, hvilken Udsigt den nuværende Regering har til at faa sit Forslag om et Vagt-korps og en Statsmarine vedtaget. Jeg mener, at Udsigterne er de allerbedste. Regeringen kan da — det er noget, vi er sikre paa — faa sit Forslag om et Vagt-korps og en Statsmarine vedtaget i Folketinget. Venstre kunde ikke faa sit Forslag om Rigets Forsvar vedtaget i Folketinget. Den nuværende socialdemokratisk-radikale Regering staar altsaa betydeligt stærkere paa Rigsdagen end Venstres. Og naar vi nu skal behandle det foreliggende Lovforslag i Kontinuitet med Lovforslaget om et Vagt-korps og en Statsmarine, vilde det være klogt at afgøre det netop i Landstinget. Jeg gentager det — det er sagt saa mange Gange og gennem saa mange Aar —: det er her, Stridsspørgsmaalene skal undersøges, vejes, overvejes og prøves. Vilde det nu ikke være klogt at overveje og prøve, om det ikke var rigtigt at gennemføre dette Lovforslag? Jeg siger det til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds saa indtrængende, jeg kan, fordi jeg kender det ærede Medlems store Indflydelse indenfor sit Parti. Men jeg vil gerne samtidig advare imod at forlænge Prøvetiden, forlænge Overvejelsen af dette og lignende

Forslag. Thi der er ikke lang Tid tilbage for det høje Landsting at overveje og prøve i. I 1932 skal vi have Landstingsvalg i 1ste, 4de og 6te Kreds. Da er det, Vælgerne skal overveje og prøve, og saa kunde det dog være, at et Flertal af Vælgerne vilde overveje og prøve, om et andet Flertal ikke er nødvendigt i det høje Landsting. Men selv om det ikke kunde lykkes, er der i 1933 Udsigt til et almindeligt Landstingsvalg over hele Landet, og da nærer jeg ikke Tvivl om, hvad Resultat vi naar. Ærede Medlemmer behøver blot at tage Rigsdagsaarbogen og se Udviklingen i dette høje Ting, hvad Medlemmernes Partifarve angaar. Gør man det, vil man se, at da Landstinget gik ud i Valgkampen i 1906, havde Socialdemokratiet eet Medlem i Landstinget, nemlig det nuværende 9de tingvalgte Medlem (C. C. Andersen). I Dag sidder det samme Medlem som Formand for en socialdemokratisk Gruppe i dette Ting paa 27 Medlemmer. Se dér, ærede Medlemmer, det er Udviklingen fra 1906 til 1930, og den er gaaet hurtigt.

Jeg henstiller derfor til Slutning, at Flertallet endnu en Gang overvejer og prøver at gennemføre denne Udsættelse af Bevillingen paa de 2,4 Mill. Kr. til næste Aar eller rettere næste Aar igen, saaledes at den økonomiske Situation for Staten kunde lettes og vi imidlertid kunde se, hvad det blev til med Regeringens Lovforslag om et Vagt-korps og en Statsmarine. Jeg anbefaler Mindretallets Indstilling.

Veistrup: Jeg skal anbefale ærede Partifæller at stemme for Lovforslaget, som det foreligger fra Folketinget. Det er ikke saa forfærdelig længe siden, vi drøftede disse Ting her i Tinget, men nogen absolut Enighed kan man ikke paastaa, der blev opnaaet ved den Lejlighed, og efter de Udtalelser, der er faldet fra den ærede Ordfører for Flertallet, er der heller ikke meget Haab derom i Dag, for saa vidt han sagde, at der ikke var noget, der havde ændret Flertallets Standpunkt. Derfor tvivler jeg om, at det lader sig gøre i Øjeblikket at naa til større Enighed end den, der allerede har givet sig Udslag paa et tidligere Tidspunkt. Men det forekommer mig ellers, at der var adskillige Ting og vægtige Grunde, der talte for, at vi enedes om at vedtage Forsvarsministerens Forslag. Dette Forslag knytter sig til Ordningen af 1922, men ingen kan tro, at Ordningen af 1922 kan opretholdes, og naar det er Tilfældet, saa forekommer det mig ganske urimeligt og meningsløst vedblivende at ville ofre de Beløb, her er Tale om. Thi der er vel ingen